

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 80kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor
10 kr., többzetű hirdetésnél olcsóbb. Nyilttér
sora 25 kr. Bélyegdíj minden
hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor nyomdájában és
a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

Megjelenik minden Kedden.

Egyes szám ára 15 kr.

Omnibus.

Tűzoltóságunk oly virágzó állapotban van, hogy elmondhatjuk rája tuzzás nélkül azt, amit a kassaiak államunk legnagyobb emberére mondtak: »Nem dicsérünk!» Megye-szerte általában tudva van, mily nevet vivott ki magának ez a képzelhető legjótékonyabb testület s mily csekély kezdetből, mennyi önkényelemnek feláldozásával fejlődött azzá, a mi. Egészen fölösleges tehát, hogy hirtelen szószólóivá to-lakodjunk föl ezen egyesületnek, melynek mint a való érdem köteles méltánylói, mindenkör kényszerű önmegadással szoktuk elismerésünket kifejezni. Midőn oly vállalatról van szó, mely ezen életrevaló és közhasznú intézménynek sorompóba lépését viseli cégérül zászlaján: nyugodtak lehetünk aziránt, hogy a különbeni kislelkűek is elaltatják az új vállalatokkal szemben nagyon is házsártos közönyt és a multjából levonható következtetések parancsoló ereje előtt kalapot fognak emelni.

Kétszeresen kell tehát örvendünk annak, midőn nem kevesebbről van szó, mint arról, hogy a mi tűzoltóságunk, mely eddig nagy szerényen csupán városunk oltalmára terjesztette ki figyelmét, abban fárad: hogy lassankint ezen szaktéren az egész megyének anyakasa legyen, melyből idők folytával a jótékonyság rajai minden községet elleljenek s a pusztító elemek ellen biztosítsanak és oltalmazzanak.

Megyénknek százhuszonhat községe közül nem tudom, van-e huszonhatnak rendes, betanított és parancsszóra mindig kész és ügyes tűzoltósága. Pedig erre annál nagyobb a szükség, minél elmaradottabb az illető község. Ez nem luxusintézmény, mely nélkül boldogan el lehet a szegényebb lakosság; hanem ellenkezőleg — az a legegészebb községnek is, ami a fővárosok talpig szegény földönfutóira nézve a levesztő intézet.

Mert tény, hogy minél szegényebbek az

egyek helyek, annál nagyobb arányokat képvisel bennük száma azon lakóházaknak, amelyek a valószínűség legegység föltételei szerint áldozatul jelölve ki a legpusztítóbb elemnek, a tűznek.

Ha tehát a tűzoltóság elterjedésének érdekében a mi központi együletünket sorompóba lépni látjuk, először meg van ama kezességünk, hogy itt nem holmi számatűzserű pillanatnyi fellobbanásról, hanem arról van szó, hogy a vidéket, a megyét, az anyagi existenciát első sorban biztosító vagyonmentés ügyének megnyerjük. Mert ha nem tagadhatni — amint csakugyan nem lehet tagadni — hogy a tűzoltói intézmény a legkevésbé áldozattal, a legnehezebb helyzetekben, leg-sásabban kikamatozza a befektetést: akkor az is következik, hogy minden alaposan számító községnek, mint vagyoni, mint erkölcsi testületnek, kötelessége, azt kebelében meghonosítani és fölvirágoztatni.

A zombori tűzoltók főparancsnoka, Cziedler János úr, a Walsler-féle hírneves budapesti cég képviselőjével multkoriban folytatott megbeszélése alkalmából kieszközölte, hogy szíveségből közvetítői szerepet vállal a zombori tűzoltóság, a nevezett cég és az alakuló községi egyesületek között arra nézve, hogy az illetőknek:

a) Tűzoltói szerek beszerzése dolgában mindenkor készséges utasításokkal szolgál s a megszerzendő eszközök sorrendjét praktikus alapon megajánlja.

b) Jót áll a megajánlandott eszközök tökéletes karban való helybejuttatásáért, használatuknak célszerű betanításáért, valamint netáni hiányaiknak három éven belül ingyen való kijavításáért.

c) A céggel szemben szavatol az illető községeknek legalkalmasabb arányban való részletfizetéseiről és azért, hogy méltányos áron jutnak a szükséges szerek birtokába.

d) A cégtől ezen közvetítésért javára esedékes százalékot kamatoztatja mindaddig, míg jövedelméből és a községekre kirovandó igen

csekély évi járulékos-szögből egy oly ambulans tűzoltó-mestert tarthat, aki községről-községre járva, a gépeket is megreparálja, illetőleg jó karban tartatja, de azok kezelésében is alapos utasításokkal szolgálhat.

e) Folyamodik a nyári megyei közgyűléshez, hogy erkölcsi diktáló befolyásával, eme tervének kivitelét támogassa s palotájának ezen részről való biztosításáért némi, szintén az ambulans tűzoltó mesteri állás szervezésére fordítandó, évi járulékot szavazzon meg — mint azt a magas katonai kincstár is teszi.

f) Bármelyik községtől elfogad beküldendő tagokat módszeres kiképzésre; vagy pedig lehetőleg jutányosan gondoskodik arról, hogy az illetőkhöz egy szakértő, a begyakorlás tartamára kiküldessék

g) Időnkint tűzoltói minta-gyakorlatokat és megyére szóló szerkiállításokat rendez, hogy az etéren itt-amott elérendett meglepő eredmények köztudomásra juthassanak.

Ezen program után fölöslegesnek tartunk az ügy érdekében egy szócskát is vesztegetni; akit ez a terv nem érdekel, annak a buzdítás is falra hányt borsó lenne.

Azonban el nem mulasztjuk kérni a vidéki lelkész-, jegyző-, tanító-, elüljáró-, ügyvéd-stb. urakat, mint akik szerény lapunkat a kaszinókban és község-házakban olvassák, hogy ezen kivétel nélkül üdvös indítványnak közérdekűvé fejlődése szempontjából minden követ megmozgatni: szövívői állásukból kifolyó lelkiismeretbeli kötelességüknek ismerjék.

M.

LEVELEZÉS.

Zenta, 1880. ápril 22.

Volt hajdanában egy város, mely hivatva volt idővel megyénk összes városait fölülmulni, kereskedelmét, iparát s állattenyésztését oly virágzó állapotba helyezni, milyent közköltésen alkotni nem lehet.

TÁRCA.

Emlék.

Váláskor a patak körül
Csokrot kötél nekem
S fájó mosolylyal föltüzéd
Bütépte keblemen.
Én kérdezem: »Megtartod-e
Mit e csokor jelent?»
Emlékvirágod, tudod-e,
Hogy drága nefelejts?
Az égszínű csokor soká
Maradt meg oly üdén —
Hisz szeretettel ápolám,
Könnyekkel öntözém.
Balsors ha mondta is: »Fiú!
Ne várj himes jelent» —
Végasztalólag bízottat
A drága nefelejts.
Most, lám! fonyad . . . mert már könyűt
Sem ont kisírt szemem;
Nekem tovább a nagy világ
Zord és örömtelen;
Mert nem tudod már, mit jelent
A drága nefelejts,
Oh nem tudod — szived kihült,
Kihült, ki . . . nem szeretsz!

M. I. L.

A KÉPZELT JÁTÉKA.

Irta: BLITZ SÁNDOR.

Sok embernek közönyös vajjon az olvasott tárgy igaz alapon nyugszik-e vagy az író phantáziájának szüleménye csak. Elég neki ha érdekes. Én részemről sokszorosított feszültséggel olvasok bármit, ha tudom, hogy való alapon nyugszik és ha sokan az új olvasók közül az én ízlésemet követik; szolgáljon ez bevezetés képen, hogy eme történeteske igaz.

Farkas Feri, kedves, szeretetreméltó és derék fiatal ember volt — alig egy éve, hogy bájos feleségét házhöz vitte. Megvalának ama tulajdonságai, melyek társadalmi fölfogásaink szerint, képesek egy nőt boldoggá tenni. És Irma — felesége — mégis azt tapasztalta, hogy szerencsétlen volt választásában.

Feri mindenestire a legtürelmesebb, a legjobb férjek egyike volt — és ez irányban nem is csalatkozott neje — hanem a sors szeszélye ugylátszik játéka tárgyán tűzte őt ki, és bármihez kapott, bármily ügyesen tervezetett, — a legkétségbeesettebb törekvései dugába döltek. Szóval hősünknek nem volt szerencséje. És e szóban borzasztó átok fekszik, mert ha balsors üldöz, nincs e földön segély, mely meg ment tőle. Balsors az, ha nincs rokon, nincs barát, nincs résztvevő kebel; de balsors az is, ha nincs senki, ki támaszt nyujtana a legnagyobb inség percében, ha odaveszni látjuk azt a szalmaszálat, mely fuldoklásunkkor még reményt nyujtott, ha legszebb vállalatunkat halomba dölni látjuk.

Ép úgy van a szerencsével — mely néha hirtelen hagy el — de gyakran ép oly hirtelen meg is lephet; hisz oly sokféle alakban jelenhetik meg — aztán akkor kopogtat az ajtón, mikor legkevésbé várjuk, besuban halk léptekkel, midőn már rég feladtuk reményünket; hiszen kedvenceinek még az álomban is feltűnhetik!

Nem csak üzleti vállalatában fordult el a szerencse Feritől, hanem — ami teljes vesztének előidézésére szolgált — az feleségének makaos önféjűségé

volt. Sem érvelések, sem kérelmek nem voltak képesek a fiatal nő figyelmét a ház ügyeire fordítani. Emellett elhanyagolá férjét és legkisebb érdeklődést sem tanúsított oly vállalatok iránt, melyek férjének minden tevékenységét igénybe vevék. »Hisz ugy sem használ semmit» — volt ilyenkor stereotyp mentsége. »Ferinél nincs szerencséje és így minden erőködésem hiában volna; én nem mérközhetem a zord hatalmakkal.«

Hétkép nem csoda, ha a nő ezen szeszélyes nézeteinél a házirend teljesen elhanyagoltatott, hogy a férj bántortalansága és indolenciája csak nőtt, hogy civakodás és perpatvar már nem voltak többé ritka vendégek a családi tűzhelynél.

»El nem felejtetted színházi berletemet megújítani férjecske ugyebár?» — kérde egy este Irma férjétől, midőn az fáradtan és elfásultan tért haza.

»El nem felejtém ugyan — válaszola kissé elfogultan — hanem még sem tettem, mert behatólag arra akartalak kérni, add fel most zártszékedet. Mostani körülményeink, amint tudod, a legnagyobb takarékos-ságot teszik szükségessé.«

»Hogyan, tehát ez is luxus? — oh Feri, ezt érdemlem én tőled — hogy ép engem sujtott a sors veled együtt osztani az élet keserűségeit! Mért lett épen az én átkom szerelmed, mért lettem oly kimondhatatlan boldogtalan?»

Mind sápadtabb, mind komorabb lett a férj a nehéz, nyomasztó vádak alatt, melyek ellene nyilataltak; ugy tetszett neki, mintha egy jótékony fától, mely eddig mentő lepelként függött lelki szemei előtt, most hirtelen föllebbent volna, mintha most teljes áttekin-tetet nyert volna mély és nagy nyomorúságába.

Emberfeletti erőködéssel sikerült neki fékezni magát, és nyugodtan, szeliden veté ellen: hogy ez még mind megváltozhatik, hogy legujabb vállalatai majdnem biztos sikert ígérnek, de hogy más tekintetben a hü feleség feladata, könnyíteni a nehézségeket, és takaré-kosság által kitölteni ama űrket, melyeket az utolsó év csapásai ejtettek, Irma ma teljesen megfeledezett

*) Magyar szöveg a „Vergissmeinnicht. Iberisches Ständchen Gedicht v. Anna Grobecker Musik v. Souppé“ c. énekdarabhoz.

Ugyan nézzük, milyen ez a város most? milyen lesz nem sokára? s mindezeknek mi az oka?

Zenta város a magas kincstártól való megváltás, illetve a földesuraság megszüntetése után oly vagyonnal rendelkező, milyennel az országban Debrecen és Szabadkát kivéve, kevés város. E vagyonánál fogva oly üdvös és hasznos intézkedéseket tehetett, a melyeket sem Debrecen sem Szabadka nem eszközölhetett, mert Zenta város természetesen fekvése olyan, mint kevés Tisza-Duna melléki városé. Partja oly magas, hogy az eddigi legnagyobb vizálláson felül 3-4 méter partmagasság védte a más városokat s egész tájakat fenyegető és pusztító árvízveszélytől.

Igaz, hogy emellett a körülbelül egy félmillió forint évi jövedelemmel rendelkező város a népnevelésre sok gondot fordított, mit a 40 és egynehány iskola, egy a legnagyobb vizálláson berendezett s felszerelt algymnasium igazol.

Igaz, hogy a kereskedelem emelésére a tiszai rakópartot védőfallal ellátta, hogy legutóbbi időben a város fontosságát és a rakópartot kiköveztette, úgy hogy kikötő helye a folyam mentén a legnagyobb s legalkalmasabb.

Igaz az is, hogy ez okból állóhidat is épített, de sajnos olyant, mely mai napság csak terhére van a városnak s értékét abból képezhetni, hogy a magas kincstár nem fogadja el ajándékba s pedig azért, mert fenntartása teljesen lehetetlen s mert állapota olyan, hogy az átmenet veszélyes s előbb-utóbb összedül.

De igaz az is, hogy lakonyát nem épített, iskoláit magán érdekből bérházakba helyezte s ami fő, állattenyésztését esirájában megölte.

Mit és mennyit tehetett volna még a kereskedelem, ipar s földművelés érdekében: azt mind elősorolni nem szándékunk, mert késő!

S miért késő? Azért, mert a birtokosság látván azt, hogy a város használatában hagyott birtokjuttalékból befolyó jövedelem — az önértékért küzdő és mindenkével ellenségeskedő korifensoktól vezetett rövidlátó képviselőség által, a város nevében minden üdvös cél nélkül elhanyagolt — birtokjuttalék kiadását követelték. S mi történt akkor? Az érintett egyesek látván azt, hogy a kiüríthetlen pénzfórással kezeikből elvonatik, — hogy ők és övéik a zsíros falaton még legalább egy ideig osztózkodhassanak, s hogy erre törvényes jogot formáljanak — fellármázták pártjukat s a birtokrészek kiadását megtagadták.

Emek természetes utókövetkezménye lévén a zárlat, az összes birtok és tulajdon zár alá vétetvén, a hajdan gazdag város — hogy legszükségesebb költségeit fedezhesse, kénytelen volt lakosságára — mely eddig közöltséget nem ismert — minden állami adó forint után 60-68 százalékot kivetni.

Ily körülmények között teljesen lehetetlen hinni, hogy ez a város, melynek nagy jövője volt, hanyatlásnak ne induljon; merő képtelenség várni, hogy ez a város, mely vagyonos volt s nem tudott cselekedni, most, midőn szegény, valami üdvöset cselekedjék.

Zenta városának ezen állapota tarthatatlan, mert a jelenleg feligazított kedélyű lakosok előbb-utóbb megúvná a nagy sereget, többet áldozni nem fognak és akkor Zenta város képtelen lesz még esigamódjára is az előrehaladás elvét követni, lépésről lépésre elmarad s tizedek multával ott lesz, a hol most, Bács-Bodrog megye utolsó faluja. Mert míg más községek békés lakossága egyetértéssel mindent keresztül viend: addig Zenta város egyesek által önértékből fellajszolt lakossága egyenletlenségével a létezőt is megsemmisíti.

Minthogy minden rossz és jó között van közép út, nem hiszhetjük, hogy Zentát az Isten átka sújtja és

benne ne lehetne találni a régi gazdagság és — a jelenlegi szegénység között — egérutat.

Igen is van, és pedig olyan, melylyel minden pártküzdőnek leküzdve, az egyetértés helyre állítva s Zenta város oly állapotba lenne helyezve, hogy a megye színpadán szerepelne, iparával, kereskedelmével s állattenyésztésével. Ez volna: **egyesítés a hírvetés úrbéri perben**

De nézzük, mért nem sikerült ez eddig? Mert a város mint jogosan vagy jogtalanul birtokban levő fél, a birtokjuttalékok kiadását csak úgy volna hajlandó engedélyezni, ha részére az összes regáliák, rétek s azon felül 3-4000 lánca föld 2200 □ öllel számítva, átengedtetik.

Ezen követelését azzal véli indokolni, hogy a kiengesztelés esetén a föld azonnal felosztván, a birtokosság azonnal birtokba lép s az esetleges perfolytatás esetén bekövetkezendő 10-12 évi időkülömbözésben a városnak adott mennyiség kárpótolható s ugyis közjóra lesz fordítandó.

De azt tekintetbe nem vette, hogy az egyesítés nem sikerülése esetén, a város semmitsem kap s így a városi képviselőség többsége a helyett, hogy a városnak javát kívánja, túlkívánalmaival annak jövőjét romba dönti. Mert követelménye nem bir törvényes alappal, azon reménye pedig, hogy a nagyméltóságú Curia döntvényileg biztosítandja a várost, nagyon gyarló, mert oly várost biztosítani, mely önmaga jövőjének biztosítását nem akarja, a józan ész szerint nem képezhető csupán azon indokból: mert valaha gazdag volt, tehát szegény ne legyen.

A birtokosság a per megkezdése előtt szép egyesítési ajánlattal lépett fel, melyet azonban nem akarván a város elfogadni, kénytelen volt — tetemes költségeit s ügyvédének díját most az előzőleg ígért mennyiségből levonni s körülbelül ilyen egyesítési ajánlattal fel lépni: a város kizárólagos birtokába átengedtetnek a regáliák; 1500-2000 lánca elsőrendű föld alapítványokként a város kezelésére bocsájtatik; azonkívül a rétek is (4-5000 lánca) a város kezelésére bocsájtának azon kikötéssel azonban, hogy ezek kizárólag legelőnek használtassanak, megállapítván a legelőre kihajtható barmok száma a birtok mennyiségéhez képest, úgy az ezekért járó csekély őrzési díj.

Ez olyan ajánlat, mely — midőn a tanügy köteles biztosítása 5-600 lánca földet tesz — nagyszerű a maga nemében s a birtokosságakkor, midőn ezt tette, megmutatta azt, hogy tud érezni, hogy a város, mint politikai testület, érdekeit szíven hordja.

De nézzük most, valjon igazuk van-e a várost képviselő bizottsági tagok többségének? Nincs; de nem is lehet; mert akkor, **midőn ők maguk bármily egyesítést kívánnak kötni, beismerik azt, hogy a birtokjuttalék kiadandó.** Hogy a felosztás maholnap vagy évek multával bekövetkezik, az tény; azon hiedelmük pedig, hogy legalább addig, míg a felosztás tényleg beáll, a város, illetve ők használják annak jövedelmét, a törvényszék zárlat rendelő végzésével dugába dől.

Igaz, hogy a birtokosságot lehet bosszantani a huza-vagona által, de az is igaz, hogy a birtokosság megtagadhatja a várostól azt is, mit adni akart.

Igaz, hogy egyesek veszítenek ez által, de aránylag keveset, csak egy pár cseppet a tengerből; de a város veszít sokat, magát a kifogyhatlan tengerrel vesztie el. Mert az egyes lakos tán haláláig érzi majd a veszteséget s addig elveszt 1-20 ezer forintot; de a város... az nem hal meg soha s annak vesztesége milliárdokra megy, ha tőle örökre elvonatik a birtokosság által adni szándékolt jog és birtok használat.

Eseteltük Zenta állapotát, most csak egy két szót akarunk szólni a vezér férfiakhoz.

A nagyközönség megbírálja cselekedeteiket, örül a nagylelkűeknek, megveti s utálattal fordul el a kis-lelkűektől. De ne ez; csak saját lelkiismeretük legyen bírájuk, mely nekik nyugtot ad, vagy lelki furdalást, s azon tudat, hogy poraikat a jövő nemzedék áldással elhalmozni vagy elátkozni fogja, kísérje őket cselekedeteik közben; s akkor hiszszük, hogy Zenta város és birtokossága között a méltányos egyesítés létesülend, a mely más társadalmi életet, baráti szeretetet s a legdrágább kincset, az egyetértést fogja visszaadni és megszüntet minden tüntetni vágyó viselkedtséget.

Az egyetértés kárpótolni fog minden képzelt veszteséget, mert lesz Zenta városának oly kincse, milyene nem volt s akkor bizton remélheti azt, hogy Zenta külön lesz mint volt; mert lesz földművelése, ipara, kereskedelme, állattenyésztése, kulturintézményei, szóval biztosítva lesz mindene, amit jövőjének virulása érdekében kívánhatni. Amen!

P.

Csáb, 1880. ápril 20.

Pénzügyi calamitások.

Néhány évek előtt betoppant hozzám egy exequens, s oly adó nemet követel templomtól, melyet én sem azelőtt sem azután nem ismertem; hiába volt minden mentegetődzés: megvette rajtam egy fiút alatt az adót, végrehajtási járandóságot és mulasztási kamatot. Tudván az ilyen uraknak nagy hatalmát, mit volt más tennem, mint fizetni. Azonban hivatalos kötelmemnek ismertem a tettes m. kir. szegedi pénzügyi igazgatóságnál föl szólalni, hivatkozva arra, hogy azon templom-pénz melyet megadóztattak, összesen nem hoz többet 36 frt kamatnál, s így nem esik jövedelmi adó alá; de ha az erre vonatkozó §. nem is segítene ki, kérdést tettem, hogy joga volt-e minden előre boesájtott megintés nélkül azonnal, még a végrehajtási járandóságot és a mulasztási kamatot is megvenni rajtunk? E föl szólalást ajánlottan küldöttem föl, de választ soha sem kaptam.

Mintegy két év előtt, átad nekem egy hivem 60 frtot elhunyt nejeért évenként mondandó misére alapítványul; én kiállítva előirt módon az alapítvány-levelet, legujabb utasításunk szerént azonnal beküldöttem az alapítvány levelet illeték megszabás végett; az alapítvány-levelet nem sokára visszajött, de a százalék fizetési meghagyás talán csak másfél év mulva jutott hozzám avval az örvendetes (?) tartalommal, hogy az egyszeres 6 frt helyett még 12 frtot követeltek. Én az egyszeres illetéket lefizetve, miután tudtommal semmi mulasztást nem követtem el, kértem a fölemelt kétszeres százalék elengedését, de erre sem kaptam feleletet.

Tegnap kaptam egy fizetési meghagyást, mely szerént egy 1879. évi május 30-án fölvetett papbéremről a községnek kiállított nyugtáért egyszeres 2 frt 50 kr. s fölemelt 5 frt s így összesen 7 frt 50 kr. fizetésében elmarasztaltattam. Az egyszeres 2 frt 50 krt, ha bár arra sem érzem magamat kötelezettnek, ki fizettem, a többire nézve beadtam föl szólalásomat, föl említve, hogy naplómban nem találok nyomát annak, hogy én 1879. évi május 30-án fölvetett papbérről nyugtát állítottam volna ki; előhozta, miként a községi jegyzőtől hiteles tudomást szereztem arról, hogy az 1879. évi számadások még te sinesenek terjesztve; hogy lehet tehát, hogy én az azokhoz csatolt fennhivatkozott nyugtáért, mely még be sines küldve, már is bünhődjem?

Igenis állítottam én ki egy 2 frt 50 kr. bélyegű nyugtát, de 1878. évi október 5-én, s hogy az akkori községi számadó csakugyan 2 frt 50 kr. bélyeggel el.

magáról szerfeletti dühében — talán férjének szilárd és heves fellépése magához térítette volna; de nem volt semmiképen annyi nyugalma, hogy szelid eszítettait meghallgatta volna; ellenkezőleg ezek még sokkal ingerlékenyebbé tevék — egyik sértést a másik után halmozta rá, és mind mélyebben hatolt a csipős szurony a sebbe, melyet férjének keblén ejtett.

Midőn Irma ismét egyedül volt szobájában, midőn férjét sápadtan és dult arccal — mint ahogy még soha sem — távozni látta volt, csak akkor tért vissza józansága és — vajjon sejtetem volt-e csupán? Egy benső hang azt ságá neki, hogy örökre elveszté férjét, hogy ma utolszor nyugodott rajta mély tekintete. És ki lenne képes egy női szív örökös rejtélyét kipuhatolni?

Az asszony, ki alig egy órával előbb mártírnőnek képezte magát, ki nem irtóztott férjét a legmélyebb, a legsújtóbb sérelmekkel illetni; ugyanaz a nő most önmagától borzadt vissza és életét adta volna érte, ha az utolsó óra eseményeit meg nem történetké várszolhatta volna át. Kegyetlen önkínzással idézte vissza emlékezetébe mind ama szegényítő jeleneteket a multból és mindazt, amit házassága óta vétett, most megbánta, és most gondolta csak meg, mily esztelelenül és mily előítéletteljesen cselekedett.

És tárgya volt elegendő a gondolkodásra a halvány, fiatal nőnek, ki most reszkedve és dideregve szorult a pamlagsarokba — vissza tudá képzelné magát ama kis szobába, melyet házassága előtt egy öreg rokonnal osztta meg — ama idő, midőn mint egyszerű zenetanítónő, inséghen kellett, hogy lételeért küzdjön, míg Farkas Feri, a jóhírvé kereskedő, a szegény tanítónőből, gondatlan, elkényeztetett asszonyt csinált!

Mind halványabb és komorabb lett a fény, melyet a lámpa terjesztett; a kandalló vig tüze rég elhamvadott már — sötét és hideg lett a szép asszony körül, mintha környezete érelemlilágának visszfénye lenne. Künn decemberi szél zúgott, és a sűrű csepegő esőt az ablaküvegekhez csapódás, hogy csak úgy zörögtek belé, és megreszkedének, mint a lágyan húrozott em-

beri szív, mely a sors zord keze alatt rendül, és benn Irma egyre szötte éb r álmát. Csak álmodjál szép fiatal asszony, a valóság gyakran még ridegebben fest, mint feltűzesült phantáziád!

Mi az ami Irmat hidegen és durván felveri néma ábrándjaiból, mi mozog nehézkesen és dübörögve fel a lépcsőkön? Nehéz lépteiket lehet hallani, melyek szobája felé közelednek, közben zavart hangokat — hirtelen félrántják az ajtót — és a kis szobába egy hullát hoznak. „Férjem! Ferim!” sikolt Irma és majdnem élettelenül rogy a hulla mellett össze.

Alig volt annyi önruralma, hogy meghallgassa a szomorú teher vivőitől, miként egy mellék utcában a gondolataiban elmerült férfi egy villámsebességgel tovarohanó kocsiól letiportatott. Eleget tudott a szegény asszony! Mit is érnek most már kérdései — hisz nála volt a borzasztó talány kulcsa! Örökre elnémultak az ajkák, melyek megmondhatták volna neki, vajjon készakarva kereste-e a halált, mely oly borzasztó gyorsasággal elragadta? És most odahagyta őt férje, minden panasz, minden szemrehányás nélkül, anélkül, hogy megboesájtott volna neki, aki házából pokolt készített — hanem elment búcsúszó nélkül — örökre!

Ha a halálnak sikerült egy kedves lényt körülöböl kiragadni és a sírnak kellett átengednünk szeretetünket, mely fájdalomunkhoz egy más kinos kérdés szegődik — vajjon mindent elköveztünk-e, ami tehetségünkben állt az elrepült életet megtartani? Hanem jaj annak a szerencsétlennek, kinél az a borzasztó üntudat merül fel, hogy szeretet nélküli hidegség, lelketlen keménység által még előmozdította a végzeteljes csapást!

Nem volt jótékonyhatású elaléltság, mely kezdetben Irma érzékeit elbénítá: a legkínzóbb hevítek a szerencsétlen phantáziáját; de leggyötrőbb színeket festé maga elé jövőjét, míg végre a természet jogát követelte és mély álomba merült. De ma még az álomnak sem volt kegyelme, mert nemsokára egy hang halatszott körülötte, mely a száraz valóságnak adta vissza.

De nem! ez nem volt valóság! Hiszen Feri hangja az, mely most hízkeldeve vegyül álmba. Ferinek édes, kedves hangja, melyet a valóságnak sohasem lehet hallania! Csak ha tovább tudna aludni, ezt a szép képzeltet továbbfűzni még! — „Haragszol még Irmam?” hangzik most lágyan mellette és enyhén simul egy kar nyaka köré. Nem Ferinek, az ő kedves halottjának keze volt ez? És hát csakugyan oly irtóztatos hideg volt ez, mint egy halotté?

Nem bugyogott ellenkezőleg frissen és élettelenesen a vér ereiben? De még e hang! Vajjon szellemé lehetett-e e hang, mely oly édesen, oly lágyan cseng?

Ijedten szökik fel a fiatal asszony helyéről. — „Álom, csak álom!” sikolt fel és bágyadtan, de boldogságteljesen rogy férjének karjaiba.

Az évek csak mulnak, az ifjak megfőrfiasodnak, a férfi megvéni, és hőseink fürteibe is már nem egy szürke szálat font az idő szigorú keze.

Feri és Irma azóta nem egyszer görnyesztették le fejeiket a viszonyoknak nem ritkán kedvezőtlen nyomása alatt, hanem Irma megtanulta ama végzeteljes éjén, miként a valódi boldogság nem a külfényben, hanem a lelki nyugalomban keresendő, és feltalálta boldogságát és megelégedettségét férjének boldogságában.

Pattantyú.

(Gyűjti: *Mane-Thekel-Phares.*)

Vigasztalás. „Borzasztóan fáj a hajam!” — panaszkodék egy úr, az átmulatott farsangi éj után, kopasz barátja előtt.

— Te még boldog vagy — vigasztalá a kopasz — a te hajad legalább csak *beteg*, de az enyém már rég *mind meghalt*.

Vátozt nyugtát vett át tőlem. Azt a kezeimnél lévő elismerése bizonyítja.

Kérek tehát ez ügyben fölvilágosítást, s ha talán a feljebb említettem nyugta esett lelevezés alá, akkor nem én érdemlem meg a büntetést, hanem a számadó. De aligha fogok valami sikert aratni! Hanem csak azért adom át a nyilvánosságnak ezeket, hogy a kiket hasonló sors ér, vigasztalódjanak legalább azzal, hogy nem csak őket ér e az ilyen sors! Dulce est socios habuisse malorum. (Jól esik a bajban, ha sok osztózik abban.)

B.

Felhívás.

Az országos magyar dalregyesület a folyó év augusztus havának 18-tól 22-ig Kolozsvárott országos dal- és zeneünnepélyt rendez.

Az ebben való részvételt, mint tagegyület, a zombori kaszinó egyleti dalárda is elhatározta.

A dalárda pártoló tagjai is ugyanazon kedvezményekkel vehetnek részt ezen ünnepélyben, mint a működő tagok, vagyis 2 fnt rendezési költség lefizetése után a vasuton oda és vissza 33 $\frac{1}{2}$ % árleengedéssel utazhatnak, s Kolozsvárott ingyen lakásról az ottani rendező bizottság gondoskodik.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda választmánya nem mulaszthatja el tehát felhívni úgy a dalárda t. pártoló tagjait, mint a nagy közönséget, hogy akik e nagyszerű ünnepélyben részt venni óhajtanak, e számdékukat bezárólag május hó 3-ig a dalárda bármelyik működő tagjával tudatni sziveskedjenek. A pártoló tagok közé belépni kívánóktól a 2 fnt 50 krnyi rendezési költségét bármelyik működő tag átveszi.

Ezen kívül jelentkezhetni a dalárda helyiségében is (polg. kaszinó), pénteken (április 30-án) est 6 órától 7-ig, és vasárnap (május 2-án) délután 2—3-ig.

A dalárdának pártoló tagja lehet bárki, ki egy évre egyszerre 2 fnt 50 krt fizet a dalárda pénztárába.

A pártoló tagok a folyó évben négy, ugynevezett alapszabályszerű dalestélyt (legalább kettő táncdal) ingyen látogathatnak.

A zombori kaszinó-egyleti dalárda választmánya.

Szinészet.

Kedden „Ágnes asszony” népszínművön mulatott a közönség. Jobb tárgyú rosszabb darabot nem egykönnyen lehetne irni. Bonyolata erőtetett; alak vagy jellem új egy sines benne; éleci vastagok. A játszóknak kivétel nélkül kivették a tetszést. Tolnainé „Ugyan édes komám asszony” nótáját megújraztatták. Menyus (Zilahy) tulzás nélkül adta valótlán szerepét; Berzsenyiné (Boczi Terka) ezen fajtában elemében szokott lenni.

Nem hisszük, hogy valaki bajmóckolás vádjába keverjen, ha kijelentjük, hogy a mi közönségünk az efféle csárdai szellemzörkák élvezésére még nincs úgy elromolva, mint a fővárosiak; azért is ajánljuk, hogy ha már az elismert nevű szerző, Lukácsy, nem félt a műszak statáriumától, mikor olyan komisz viceket irt elő a színpadnak: sziveskedjenek színészeink az olyan helyeket gyengíteni vagy más ártalmatlanabb szóval fűszerezni. Hisz épen arról híres a magyar vidéki színész, hogy a rögtönzésben kifogyhatlan.

„A piros bugyelláris” után mindjárt „Ágnes asszony” — népszínműre népszínmű — sok volt a jóból egyszerre. Hisz a szellemek is megvan a maga étvágya; a változatlanosság annak is elrontja a gyomrát.

Az „Egy milliót egy szalmakalapért” c. szerdai vigjáték-estélyen nem volt nagy számmal a közönség; nyilván azért, mert ezen abszurd darabtól kevés művelévt várhatott. Aki sokat várt, csakugyan megcsalódott; mert az egész egy lömegette szalmakalapnak bonyodalmas keresése és másolatának megtalálása körül forog. Háfer magánzó (Zilahy) bebizonyította, hogy a salonkomikumban otthonos és finoman gunyos hangja, valamint helyesen bidgyesztgető mimikája által sok tapost aratot. Berzsenyi Margitnak (Léni) se hangja, se termete, se modora nincs ahhoz, hogy a szerelme adja. Gáborhelyiné (Leverthan báróné) eddig ezen szerepben lépett föl legsikerültebben. A második felvonásban tartott hangverseny pontjai jól mentek. Hegyi Antalkát „Ez a világ amilyen nagy” után fülhasogató tapsvihar éltette, úgy hogy még kétszer kellett énekelnie. A Polgár K. által énekelt „Zsidó classificatiót” is megújrazták; nagyon tetszett. Bogóy a Troubadourból énekelt két részletet... o l a s z u l. Ha magán körben rossz néven vesszük, hogy valaki a társaság előtt ismeretlen nyelvet használ: úgy ezt a lépést színpadon se helyeselhetjük. Ha világhírű művészek világvárosokban teszik: szinte helytelen; de mivel meghallhatásuknak ez a föltétele, olyan helyeken még csak megjárja. Ami magát az énekét illeti — méltó volt helyben is megállapított jó hírnevéhez.

Csütörtökön az „Ibolyafaló” vigj. 4 felv. adatott. A címszerepet Temesváry, a főbb más szerepeket Zilahy, Nagyné, Dálnoki, Hegyi A. és Berzsenyiné adták. Jól, összességül gördült le a darab. Nagynének ajánljuk, hogy a páthoszos helyeknél ne vegyen oly hallhatólag léleketet. A sugót nyilván bántotta, hogy nem szavalhat; azért oly erősen sugót, hogy elég lett volna némelyik szereplőnél, ha csupán taglejtésekkel kíséri a hívságos lyukat.

24-én, szombat este, gőzfürdőszertüleg zsufolt ház előtt „A kapitány kisasszony” adatott, a címszerepben a társulat büszkeségével, a közönség kedveltségével, Hegyi Antalkával. Aki tudja, hogy pár nap óta lábbeteg, s tekintetbe veszi, mily törekvéssel, mily kellemes és

önmegadó szenvedélyvel énekelt: az egy levél hia nélkül oda szavazhatja neki az est babériját. Toalettioly csinosak, mint akár a budapesti népszínházi; ép ezért nyíltan kimondjuk, hogy a szerb lakodalmaknál szokásos ezerrojtú tarka-barka kosztümben, meg a nemzeti háromszínű öltözetben alig akartuk fölismerni benne a párizsi szubrettet — dacára, hogy azt szeretőnk, ha minden magyar polgár még a krumplis zsákját is vitézkötsére kötné. Tolnainé rég ismert kedvessége megvolt; de színpadi királynénak egy kicsit nem méltósága alak, kivált ha föllépés közben annyit köhög. A főceremóniás (Polgár K.) helyesen helytelenkedett. Lamberto (Mezei) hangja tisztább volt mint a multkor, de szeméit nagyon lefoglalta a sugólyuk. Polgár S. jól szerepelt, csak a szalmakalapját nagyolottuk. Legyen a társulat minden tagjának kosztümje összhangzatos!

A többi szereplők is kielégíthettek mindenkit, aki mérsékelt igényű s nem feleli, hogy vidéki színpadon a jövedelem s kiadás arányában milyen társulat szervezhető. Bár abból, hogy jó komikust hozzanak, nem engedünk lealkudni semmit; a társulatokat az élteti. Igaz, hogy a publikum és a direktor sohse egyez ki; mert az egyik mindig azt dádolja: Publikum! pártolj s hozok jó erőket! A publikum meg: hozz jó erőket, direktor, s pártolunk! De az is igaz, hogy aki árul, annak kell alkalmazkodnia. Ertsünk a kevésből!...

„A pletykápad” vasárnap gyér közönség előtt adatott. Mi iszmerő városunknak a szigorú igények mellett is buzgó ügyszeretetét, ezen anyagilag mostoha estélyt ama föltevésből magyarázzuk, hogy a mult napokban tapasztalt nagy hőség tartotta távol a publikumot.

Igaz, hogy a darab nem sokat ér, mert a normális színműrecept szerint gördül le; de az is igaz, hogy sok jó akarattal készültek rá színészeink. Egyetlen általános kifogásunk, hogy majdnem kizárólag oly dalokat énekelték, a minöket uton-utfélen esömörletig hallani. „Hajnaltan”, „Hármat rikantott már”, „Jaj de fáj” stb. Csak a „Szeretnék szántani” hiányzott még!

Ez, tekintetbe véve, hogy Bogóy (a ki — nem tudjuk miért — a színpadon egyetlen „ur”) és Tolnainé más darabokat is zenghetne, nem előzékeny és tapintatos eljárás.

Dálnoki megint orrhangból beszélt, Abainé nem igen tudogatta szerepét.

Átlag legjobban helyén volt a pletyka Bodoláné (Berzsenyiné), ki az ilyes szerepekben gyakorlott.

A többiekben fontos megróni való nem mutatkozott.

Jó lenne, ha a nagy bögő araszos átmérőjű nyakát felvonások közben lefektetnék, mert így boszantja az utjába eső szemeket.

Különféle.

Foispán ur Óméltósága a mult napokban megjárta Szivacot, Kulát, Topolyát, hogy a szolgabírói hivatalok ügymenetéről személyesen szerezhesen meggyőződést. Jól értesült körökben ezen utját összefüggésbe hozzák a tavaszi megyei közgyűlésen tett amaz igéretével, hogy az árva- és gyámügyek célszerűbb vezetését minél előbb foganatosítani óhajtja.

Kinevezés. Foispán ur óméltósága Hertelendy Lajos megyei irodai gyakornokot a titeli szolgabíró-sághoz helyettes járulokká nevezte ki.

— A megyei kir. tanfelügyelő Ujvidéktől Csanatavérig megtartott utóbbi körszemléje alkalmával megelégedőleg nyilatkozott az elemi oktatás menetéről. Különösen megdicsérte a példásan berendezett óbecsei szerb iskolákat, melyekben a magyarul tudó tanítók buzgón tanítják az állam nyelvét. Ugyazint sok diésréttel halmozta el az óbecsei szerb nőegylet által föntartott felsőbb leányiskolát, melyben magyar rom. kath. tanító van alkalmazva, ki főképp a magyar-német nyelv tanításában serénykedik. Ugyanazon tanfelügyelő a petrovoszellői sutba dugott zsidó iskolának alkalmatlan helyiségét megróttá s a szerb iskolákban Zentán két, Moholyon egy beföltött, államellenesen hamis térképet elköbzött; a zentai iskolának pedig a tanügy érzékeny kárára szolgáló szétszórtságát újra is rosszalta s központosításukat megsürgette. Ily erőlyes, jóakaró, buzditó de parancsolni is tudó kezekben megyénk elemi tanügye a fölvirágzás biztos kezességével diéskedhetik.

Temesváry színtársulata csütörtökön kezd meg az új bérletet. A hírtelen be lloht hőség következtében nyári színtérre költözik s hallomás szerint titkon közmegelepésre új erővel is alkudozik. Derék lenne lelkes magyar közönségére városunknak, ha újból is minél számosságban bérlettel buzditaná, a nálunk elérhető anyagi sikerhez képest, elég törekvő társaságot. Mi szeretjük hinni, hogy így lekötözöttségé érzetében viszont el fog mulattatásunkra mindent követni. Láttuk, ismerjük őket — legyünk méltányosak. Hisz a magyar színészetről van szó!

Hymen. F. hó 24-én déli 12 órakor volt a helybeli r. k. templomban Szemző Györgyikének, Kamjonkai Szemző János kir. tanácsos leányának, esküvője Dr. Heinrich Béla budapesti ügyvéddel. Násznapok voltak Heinrich István Budapestről és Szemző István.

Hymen. Hubert Mór Bács-Bodrogh megyei számvevőnek fia Jakab, eljegyezte Lang József bajai földbirtokos bájós leányát Fridát.

Baja-szabadkai vasút. Április 23-án egy 25 tagu baja-almási küldöttség tiszteltget a miniszterelnöknel és Szapáry grófnál, mint kölekedésügyi miniszternél. A küldöttség azt kérelmezte a miniszterektől, hogy Baja köttessék össze egy vonal által Szabadkával. A küldöttség tagjai közt voltak dr. Hauser Mór bajai polgármester, mint a küldöttség vezetője, továbbá Lati-novits Gábor bajai, Rudics József almási és Mukics

szabadkai képviselő. A küldöttség a vonal kiépítési költségére 300000 frtot, az indulóház és pályatér telkét ajánlotta fel, azon esetre, ha kérelme teljesítettik. Mindkét miniszter szívélyesen fogadta a küldöttséget s midőn a miniszterelnök válaszában hangoztatta, hogy Kis-Körös és Kalocsa is össze fog köttetni egy vasutovonallal, a küldöttség szónoka rögtön megragadta az alkalmat arra, hogy Baja részére ismételve kérje az összekötő vasutat. A küldöttség reményre jogosító válaszal utazik haza.

Következő kérdések küldettek be hozzánk egy kíváncsi által: 1. Mikor lesznek az egyes utcák nevei címtáblák által jelezve? 2. Mikor lesznek városunk utcái a söprés előtt öntözve?

Felelet. Ad 1. Nemsokára; mert a tervezetet tudunkkal a kapitányság már beterjesztette jóváhagyás végett a tanácshoz. Hogy eddig nem tette, oka egyszerűen abban rejlik, mert azt a hivatalt semmivel se könnyebb rendbe hozni, mint volt egykor Augias istállóját. Negyedfél hónap alatt több mint tizezer szám elintéztetett, s minthogy indexek egyáltalán nem léteznek a multból: ha egy régebbi ügydarab szükséges, kereshetik négykézre órák hosszant. Ne követeljünk lehetlent s ne boszantsuk az odaadó törekvést tulkövetelésekkel. Ad 2. Majd ha nagyobb lesz a szükség az öntözésre; majd ha lesz, kinek, mivel és miből. Főispán ur óméltósága ezen célra két hordót ajándékban esínáltott; kövesse ezt Beküldő ur is, és akkor a kapitányság ebbeli tervezetét talán könnyebben elfogadja a városi közgyűlés. Nebéz ám jó szakácsnőnek lenni, ha üres az éltár. De lesz — csak türelem.

— Az „Elefant” szép nyári kertje május 3-án nyílik meg; jó pécsi (30 kr.), magyarádi (36 kr.) bora és dupla márciusi söre (8 kr.) magamagát ajánlja.

A zombori sörfözde nyári laka (Kiosk) május hó 2-án fog Herzenberger S. zenekarával megnyitni. Ez időtől fogva a látogatók mulattatására ugyanott minden vasár- és ünnepnapon hangverseny délután 4—7 óráig.

Beküldetett. Panasz érkezett hozzánk, hogy piacunkon még mindig mérő számra mondják a gabona árát; ezen visszaélés orvoslását sürgősen kérjük.

Haláleset. Bajsai Vojnits Jakabné született roglaticai Pilaszanovits Mária saját, úgy férje bajsai Vojnits Jakab aranysarkantyus vitéz, napa özvegy idősb bajsai Vojnits Jakabné, gyermekei Jerne, Verra, Györgyike valamint számos rokonai nevében megtört szívvel jelenti édes atyja roglaticai Pilaszanovits Lajosnak Roglaticán, f. hó 21-én reggeli 5 órakor néhány napig tartó szenvedés után, szívshühűs következtében, élte 65-ik évében történt elhunytát. A boldogultnak hült tetemei Baján f. hó 22-én délutáni 5 órakor a sz. Rókushoz címzett kápolnából a családi sírboltba fognak örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent-mise áldozat Baján a plébánia templomban f. hó 23-án délelőtt 10 órakor fog a Mindenhatónak bemutatni. Baján, 1880. április 22-én. Béke lenjen porai felett.

F. évi május hó 2-án, hajnali 2 órakor, a szerbek husvét napján, nagyszerű feltámadási ünnepély fog rendeztetni, az előmunkálatok nagyban folynak, görögtűz, villanyos nap és több pompás díszítmények fognak szerepelni, előre felhívjuk ezen kellemes látványra, mely még helyben nem volt látható, a közönséget.

Egy fiatal ember, ki a községi jegyzői hivatal el-méleti és gyakorlati kezelésében kellő jártassággal bír, előnyös feltételek mellett állást keres. A levelek F. T. J. betük címe alatt Ada község irodájába küldendők.

— A kapitányság körrendeletileg tudatja az iparos osztálylyal, hogy 12 éven aluli tanoncot be ne állítsanak; mert ezen eljárásuk, mint az iskoláztatási törvényt sértő, keményen meg fog bírságotlanni.

Kupuszánán 6 fnt 65 krjával 963, Kolluthon 7 fnt 80 krjával 1530 hold urad. föld, ugyzintse a kisz-tapári vendéglő 1881. jan. 1-től 6 évre 750 fntjával végre Monostorszegen a vadászati jog 15 fntjával, május 3. reggeli 9 órakor zárt írásbeli ajánlatok után tartandó nyilvános árverésen a zombori kir. jóságigazgatóságnál ki fog adatni. Közlelbbi értesítés ugyan ott nyerhető.

Cservenkán május 8-án a kaszinó helyiségében az ottani kisedővoda javára sorshuzással egybekötött tánc-fizérke rendeztetik. Belépti díj 1 fnt.

Ki hinné el, ha igaz nem volna, hogy a mi rend-öreinknek eddig még csak egy nádpálcáskájuk se volt, oly gyakran igénybe vétetni szokott karhatalmuk támogatására. Ha kellett valamelyiknek gyíkleső vagy fegyver, a esendőröktől vagy látóktól kölcsönözték. Most a kapitányság sürgetésére, engedélyezett a tanács tiz emberre való fölszerelést.

Terményüzleti jelentés.

Vidékünkrol folyton kedvezőbb tudósítások érkeznek a vetések állásáról; az általános üzletpangás permanenssé vált, nem csodálható tehát, ha a legolesőbb ajánlatok a tulajdonosok részéről, figyelmen kívül hagyatnak. A fogyasztás szinte tartózkodó és csak nyomott árak mellett vásárolnak csekély mennyiséget. Heti-vásárukra a behozatal nagy volt és a következő átlagárak jegyezhetők: Búza 11—11 $\frac{1}{2}$ fnt. Zab 6.20—30. Tengeri 6.40—50. Métermázsánkent.

Zombor április hó 23-án.

Deutsch S.

A héten kihuzott lotto számok.

Nagy-Szeben április 21-én. 73. 75. 13. 56. 66.
Temesvár április 24-én. 10. 46. 8. 53. 50.
Prága április 21-én. 35. 51. 66. 58. 55.
Bécs április 14-én. 82. 18. 65. 64. 70.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos s kiadó: Bittermann Nándor.

↑ JPEI TÖLTÉSP ↓

mindennemű

az európai összes gyógyforrásokból közvetlenül megrendelt és teljes készletben levő

TERMÉSZETES

ÁSVÁNYVIZEK

kaphatók:

FALCZIONE GUSZTÁV

3-3.

kereskedésében ZOMBORBAN.

Bel- és külföldi gyermek-kocskák és játékszerek.

↑ Női- és gyermek-kalapot. ↓

GOLDFAHN SÁNDOR 38-3.

norinbergi-, díszmű- és rövidárú-kereskedése

ZOMBORBAN a főutcában.

Ajánlja a jelen évadra dús választékú

női-ruhadísz-raktárát.

Mindennemű selyem-, bársony-, pamut- és cérna-szalagok; cérna- és selyem-csipkék; fekete- és színes-pamut-bársony, valamint mindennemű bélésszövetek.

Nagy raktár férfi- és női-fehéreművekből, úgy

kiházásítási-kelengyék.

UTAZÓ BÖRÖNDÖK urak és nők számára nagy választékban.

Dús választékban legfinomabb napernyők és legyezők.

China ezüst-évköszörök

a cs. k. szab. BERNDORF-féle éregyárból.

Valódi AMERIKAI-VARRÓGÉPEK minden szerkezetben, 5 évi jótállás mellett.

Valódi tajtékpipákat, a legújabb metszetekkel, alkalmi ajándéknak. Azon kívül kapható nagyban és kicsiben minden e szakmába vágó cikk, a legolcsóbban és legjobb minőségben.

↑ Aranykeretek és olajnyomat-képek. ↓

4-3.

KLAPKA JÁNOS

SZIJGYÁRTÓ ÉS BÖRÖND-KÉSZÍTŐ

Zomborban, főutca, a takarékpénztár átellenében.

Készít mindennemű

LÓSZERSZÁMOKAT,

NYEREGMUNKÁKAT,

úgy minden előforduló

BÖR-DISZMUNKÁKAT.

Raktárt tart nagyválasztékú, saját gyártmányú férfi- és női utazótáskákból és minden e szakba vágó cikkekből.

Megrendelések minden nagyságban minta szerint elfogadtnak és a legjutányosabb árak mellett készíttetnek.

Mindennemű sarkantyúcikkek, ostorok és ostornyelek. Javítások gyorsan eszközöltenek.

Gyors és kielégítő szolgálatért kezeskedem.

364. sz. 1880

Parabuty községétől.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrog megyébe kebeleztet Parabuty községben rendszeresített segédjegyzői állomás üresedésbe jött, melynek betöltése végett f. é. április hó 29-én délelőtti 9 órakor Parabuty község hivatalos helyiségében a választás megtartatik.

Ezen állomás évi 400 forint készpénzbeli járandósággal van összekötve.

Pályázni szándékozók tartoznak igazolni, hogy a község jegyzői vizsgát letették, hogy a jegyzői teendőkben elegendő jártassággal bírnak, és hogy a hivatalos magyar nyelven kívül, a helyben divó német nyelvet szó és írásban értik.

A pályázati folyamodványok f. é. április hó 25-ig Parabuty község Elöljáróságánál nyújtandók be. — Parabuty, 1880. március hó 28-án.

Simits Ágoston (P. H.) jegyző. Mürzweiler Jakab (P. H.) bíró. 3-3.

Haszonbérlet.

Kulpin község határában, — Ujvidéktől úgy szinte a palánkai gőzhajó állomástól mintegy két órányira, — fekvő 800 katastrális holdnyi kitűnő minőségű földbirtok, a szükséges gazdasági épületekkel felszerelve, folyó évi június hó 1-ső napjától kezdve egy vagy több évre haszonbérbe kiadó.

Vállalkozni óhajtok a közelebbi feltételek iránt részletes értesítést nyerhetnek Dr. ALFÖLDY GEDEON kir. közjegyző irodájában Zomborban. 3-3.

Zomborban, Bittermann Nándor könyvnyomdájából. 1880.

↑ Egy pohár ↓

S Ö R

kőbányai kettős márciusi

8 kr. o. é.

SZABADKA NÁNDOR

vendéglős.

729. szám.

kig. 1880.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrog megye közép járás II. od. kerületi szolgabíróság részéről ezennel közzé tétetik, miszerint lekötésén folytán üresedésbe jött Bács-Bresztováci község orvosi állomás f. évi május hó 13-án délelőtti 10 órakor Bresztovác község házánál megtartandó választás utján fog betöltetni.

A pályázónak orvos tudori és szülész mesteri, vagy sebész és szülész mesteri képzettséggel és a német nyelvbeni jártassággal kell bírnia.

Ezen állomás következő javadalmazással van egybekötve:

- a) beéglátogatási díj 25 kr.
- b) fogluzási díj 25 kr.
- c) érvágásért 20 kr.
- d) halott szemle 20 kr.

A megválasztandó orvostudor évi készpénz fizetése 600 forint.

A sebész 400 forint.

Felhívtnak a pályázni óhajtok, miszerint az 1876. évi XIV. t. c. értelmében felszerelt folyamodványukat f. évi május hó 12-ig ezen szolgabíróshoz benyújtásuk. O-Szivacon 1880. évi április hó 12-én.

Latinovits Gyula, szolgabíró.

3-2

H I R D E T M É N Y.

Folyó évi nov. 1-től

„TIGRIS”-hez

cimzett vendéglő további három évre bérbe adatik, — erre nézve az árverés f. évi

Május hó 17-én

a tulajdonos saját lakásán délelőtti 9 órakor meg fog tartatni.

A bérbevenni szándékozók értesíttetnek, hogy a bérleti feltételeket az árverés napjaig a háztulajdonos lakásán megtekinthetik.

3-3.